

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl.

Forslaget drejer sig om de nedslag, der gives i den skattepligtige indkomst for invalidepensionister og folkepensionister og andre ældre medborgere med små indkomster. Nedslagene er flere gange ændret som følge af stigningen i invalide- og folkepensionen, og de gives nu til personer med skattepligtige indkomster under 9.000 kr., den såkaldte maksimalindkomst. Nedslaget kan højst andrage 3.000 kr., og det kan ikke overstige forskellen mellem maksimalindkomsten og den skattepligtige indkomst.

Folkepensionen er i 1963 noget højere end i 1962. Hvis der ikke sker ændringer i nedslagsreglerne for det kommende skatteår, vil der blive tale om mærkbare skattestigninger for mange folkepensionister, der kun har deres folkepension at leve af. Det drejer sig fortrinsvis om stigninger i kommuneskatten, idet de fleste folkepensionister allerede efter de gældende regler er fritaget for at betale statsskat.

For de fleste af de ægtepar, som udelukkende lever af folkepension, vil skattestigningen i mange sognekommuner antagelig beløbe sig til 100-200 kr., hvis kommuneskatten for skatteåret 1964-65 udskrives efter samme satser som for indeværende skatteår.

For at afbøde disse skattestigninger foreslås maksimalindkomsten hævet fra 9.000 kr. til 10.200 kr. i alle landets kommuner.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Bundvad): Hermed har jeg den ære for det høje folketing af fremsætte forslag til lov om forsorg for invalidepensionister og folkepensionister.

Da folketinget i sin tid behandlede det forslag til en ny lov om offentlig forsorg, der blev gennemført som lov af 31. maj 1961, blev der rejst ønske om en undersøgelse af spørgsmål vedrørende alderdomshjem og plejehjem. Efter lovforslagets gennemførelse nedsatte den daværende socialminister i juli 1961 et udvalg til at beskæf-

tige sig med alderdomshjem og plejehjem og pålagde særlig udvalget at beskæftige sig med spørgsmålet om omfanget af behovet for sådanne hjem, indretningen af hjemmene, uddannelsen af det personale, der skal beskæftiges på hjemmene, endvidere spørgsmålet om betaling for ophold på hjemmene og den offentlige finansiering af hjemmenes drift samt endelig om tilsynet med de private plejehjem.

Udvalget har i oktober 1962 afgivet en betænkning, som er omdelt til tingets medlemmer.

I sin betænkning foreslår udvalget, at der rettes forskellige henstillinger blandt andet til amtsrådene og til landets kommunalbestyrelser. Betænkningen er derfor udsendt til amterne og til alle landets kommuner med de henstillinger, som udvalget foreslog, og som jeg har tiltrådt. Betænkningen har været meget drøftet ved møder om sociale emner ud over landet, og jeg har nu fundet tiden inde til at fremsætte forslag til en lov om de spørgsmål, der er behandlet i betænkningen.

Lovregler på dette område findes i dag dels i loven om invalide- og folkepension, dels i loven om offentlig forsorg. Bestemmelserne foreslås udtaget af disse to love og optaget i en særlig lov, hvilket må ses på baggrund af, at forsorgen for de ældre og for invaliderne har fået så stor betydning i de senere år og i fremtiden vil kræve endnu større opmærksomhed. Der lægges nu i højere grad end tidligere vægt på at imødekomme den enkeltes behov, og dette er muligt, fordi der har udviklet sig særlige former for individuel hjælp, nemlig hjemmesygeplejen, husmoderafløsningen og for de ældre navnlig hjemmehjælpen.

Det har givet forsorgen et nyt præg. Det har ført til, at de ældre mennesker nu ofte bliver længere i deres egne hjem, og dette i forbindelse med, at flere mennesker bliver ældre, fordi man bedre end før er i stand til at behandle de gamles sygdomme, betyder, at kravene til hjemmene bliver større. De ældre har brug for mere pleje, når de optages på hjemmene, og dette stiller store krav både til hjemmenes indretning og til det personale, der skal beskæftiges på hjemmene. Det betyder, at der efterhånden ikke kan være nogen skarp sondring mellem alderdomshjem og pleje-